

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo

Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, M.DC.LXXXIX.

Cap. CLXXXIII. Quando testator substitui piam causam deficientibus descendentibus per lineam masculinam, fœminæ descendentes ex masculis excludunt illam à substitutione. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98388](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98388)

ritatem; considerandum est, doctrinas ex aduerso propositas procedere, quando testator agnationis rationem habuit, quæ cum per fœminas conseruari nequeat, certum est eo casu eas sub lineæ masculinæ nomine contineri non posse, ut dicit Rota *dicta decif. 203. part. 2. recent. & alibi passim*. Contendebatur enim ibi de conseruatione agnationis, sicut & in casu aliarum decisionum. † At hic non agitur de conseruanda agnatione, cum Hospitale fuerit substitutum, quod non est capax agnationis: ita utrumque casum distinguit Menoch. *consil. 625. num. 8. & num. 19. versic. non obstant*: sequitur Fufar. *de substit. quest. 346. num. 43*. Alii enim DD. qui contrarium sentiunt, & maxime Menoch. *dicto consil. 203. part. 2. recent.* loquuntur in casu, in quo conseruatio agnationis fuit in intentione testatoris, ut notat etiam Giouagnon. *consil. 7. num. 34. vol. 1.* & ita in terminis substitutionis piæ causæ, fuit decifum apud Peregr. *decif. 4. num. 2*. Idemque post longam disputationem, concludit Socin. sen. in *l. cum Aem. ff. de cond. & demonstr. n. 8.* dicens ita fuisse decifum per Collegium Auenionense.

5 Secundo aduertendum est, magnam esse differentiam inter filiam ipsam testatoris, vel masculi primi gradus; & eam, quæ ex vltioris gradus masculo nata est. Ratio est, quia fœmina est principium lineæ fœmininæ, nec potest esse de lineæ masculinæ, quæ nunquam incipit: non enim à patre inchoata est, qui vnicus est masculus, sicut linea apud Mathematicos ex vno solo puncto confici nequit: Idem de filia masculi primi gradus: Fufar. *d. g. 346. n. 34. & sequent.*

6 Secus est dum agitur de filia vltioris grauati, cum hæc verè sit de lineæ masculinæ: ut bene comprobatur Giouagn. *dicto consil. 7. num. 24. & 25.* & in his terminis loquitur Mart. Medic. *decif. 1. num. 32.* & Cyriac. *controvers. 281. num. 87. & sequentib.* nec non Peregr. *dicta decif. 4. Menoch. consil. 379. n. 26.*

7 † Quamuis Duran. *d. decif. 300. n. 6.* existimet non esse faciendam differentiam inter filiam, & neptem testatoris, cuius sententiam veriorẽ existimo.

8 Tertio, quod si filia ista contenderet contra masculos superstities, maior quidem esset difficultas: sed cum agatur contra extraneum, nempe contra Hospitale, DD. in hanc sententiam inclinant, ut filia ista durante vita sua extraneo substituto præferri debeat: Giouagn. *dicto consil. 7. num. 35. in duodecimo casu*, qui licet videatur se restringere ad casum, in quo vocati sunt descendentes ex linea, vel per lineam masculinam, non autem quando de ipsamet linea testator loquutus est, nulla descendentiæ facta mentione; tamen generaliter quod facta lineæ masculinæ mentione fœminæ admittantur, quando nulli extant masculi, tradit Menoch. *consil. 625. num. 12. versic. quinto ad rem*, post Pinel. in *l. 3. C. de bonis matern. num. 29. versic. & hac opinio.*

9 † Nec refert quod pia causa fuerit substituta, Peregr. *dicta decif. 4. num. 2. & 3.* Et in casum finitæ lineæ masculinæ, fœminam piæ causæ substitutæ præferendam esse, masculis non extantibus, & cessante agnationis ratione, clarè determinat idem Menoch. *dicto consil. 379.*

Ego tamen, licet quæstio sit difficilis, potiorẽ pauperum causam esse existimo: quia testator non locutus est de deficientia descendentiũ ex linea masculinæ, sed considerauit deficientiam ipsius lineæ; quo casu linea masculina dicitur deficere, quando nulli extant masculi ex illa: & licet fœmina sit de descendentiũ ex linea, non tamen est de linea: siquidem negari non potest, † quin differen-

tia illa inter casum quo facta est mentio descendentiũ ex linea masculinæ, & illum quo ipsius lineæ mentio facta est, sit valde considerabilis, ut colligitur ex Giouagn. *dicto consil. 7. num. 15. 16. & 17.* & Menoch. *dicto consil. 625. num. 9. & consil. 1053. num. 9. & consil. 205. num. 27. & 28.* Ratio est, quia licet, ut iam dictum est, fœmina descendat à linea masculinæ, non tamen continetur in linea, cum sit initium lineæ fœmininæ.

CAPUT CLXXXIV.

Quando quis hæredem instituit, & illius hæredes vocauit, casu quo primus institutus non adiret suam hæreditatem, locus est transmissioni in favorem hæredis ab ejus hærede instituti; & iste transmissarius tenetur ad omnia onera hæreditatis transmittentis; quia illam hæreditatem habet à transmittente iure hæreditario; & bona transmissa non augent legitimam debitam super bonis transmittentis.

S V M M A R I V M.

- 1 Testator potest facere transmissibile, quod aliàs non esset transmissibile.
- 2 Hæredum mentio dispositivè facta arguit transmissionem.
- 3 Hæredum mentio facta cum clausula, ex nunc, prout ex tunc, transmissionem inducit.
- 4 Hæres veniens iure transmissionis, tenetur solvere debita transmittentis.
- 5 Transmissarius succedit ex persona transmittentis.
- 6 Bona non transmittuntur, nisi sub qualitate hæreditaria.
- 7 Bona transmissionis iure venientia non augent legitimam super bonis transmittentis petitam.
- 8 Succedens in feudo hæreditario tenetur solvere debita sui auctoris.
- 9 Per generalem hæredum institutionem videtur quis elegisse.
- 10 Iurium appellatione venit facultas aliquid faciendi.

Respondi, Ludouicum vocatum ad hæreditatem Hentietæ sororis suæ, post mortem duorum vniuersalium hæredum ipsius sororis, vigore testamenti per eam conditi, succedere etiam debere in bonis Franciæ, quæ testamento dictam Hentietam hæredem reliquerat, quamuis ipsa Domina Hentietta hæreditatem Franciæ sibi delatam minime adiunxisset.

Certum est enim, quod quamuis hæreditas delata, & non adita, regulariter non transmittatur ad hæredes; tamen testator potest facere transmissibile illud, quod aliàs transmitti non potuisset, cum in testamentis voluntas testatoris totum faciat, & pro lege habeatur, ut inter ceteros deducit Peregrin. *consil. 65. num. 4. vol. 5.* & omnes DD. vniuersim consentiunt ita tenent, ita ut non sit opus pluribus allegationibus.

Voluntas